

Megdolgoztak a bukásért

Az iskola átlageredménye 3.31. A félév bukási százaléka 17. Tavaly félévkor 15 volt, az előző évben 8, annak előtte 16 százalék. A 282 tanuló között kitűnő nincs. A jelesek és jók száma igen csekély. A bukottaké közel 50, közöttük olyanok, akik négy tantárgyból is buktak. Micsoda iskola az ilyen?

Nem a számokon múlik

Ezzel a rossz eredménnyel együtt — hiszen vannak 4.1-es iskolai átlagot felmutató iskolák, 500 körüli létszámból 17 bukott tanulóval — Szeged egyik legjobb iskolája a Körösy József Közgazdasági Technikum és Szakközépiskola. Nem a könyörtelen szigorú rangsorolja ilyen előkelően. Az elengedhetetlen igényességnek és az okos méltányosságnak jó ötvözetét uralkodik itt az oktatásban, érdeklődő, a gyereket is embernek tisztelő, szinte baráti hangneme a nevelésben.

A bukások okait kutatva az iskola egyik tanára, a kollégium igazgatója, Fekete Zoltán ezeket mondta:

— Sok ez. Pedig a gyerekek szorgalma, akarása az idén mintha még növekedett volna.

— Sokat kell itt nálunk törekedni, dolgozni még az elégtelenért is — mondta az iskola egyik szakközépiskolási tanulója. — Nem egy és nem kettő azoknak a száma, akik alaposan megdolgoztak a bukásért. P. Pista például. Mi is segítettük tanulmányában. Ő maga kérte. Segítette apja és nővére is. Nem link fiú. Vagy R. J., aki az év bukása mellett egészen jó tanuló. Korrepetálót fogadott, küzdött, dolgozott. Nem sikerült neki. Ideges a felelésnél, valahol mindig elrontja.

Diák-optikából

Egy másik osztályban vilámlinterjú a bukottakkal: mi az oka?

B. É.: — Év elején lazítottam, nem gyakoroltam eleget...

B. M.: — Vannak részek, amiket nem értek. Például az árák az új mechanizmusban. (Nekünk legyen mondván, felöltöttek!)

A. M.: — Könyvvitelből gyenge vagyok. De a másik tárgyat nem is akartam elhinni. Igazán mindent meg tettem. Nekem soha semmi sem sikerül.

V. M.: — A matek. Tök vagyok hozzá. És keveset gyakorolunk. A házi feladatokat nem tudtam mindig megcsinálni. Aztán másoltam.

K. J.: — Nem tudom az anyagot rögzíteni. Nehezen koncentrálok. Még ha olyanul foglalkozom is, ami nagyon érdekel, akkor is érzékelem, mit csinálnak mellettem a többiek. A kollégiumban. De órán is: odafigyelek a tervezésre, közben meg hallom, hogy valaki a zenegyakorlóban előbb egy kézzel, ballal, azután két kézzel a Für Elise-t játssza.

— És semmire sem elég az idő. Elolvasom a történelmet kétszer, de már teszem is félre, mert idő kell a többi tárgynak. Egy mezőgazdasági házi feladat két óra. És a végén hibás, mert a 6×6-ot 3-nak írtam be.

A lányok mind önmagukban keresték a hibát.

Tanári kétségek

Keresik a hibákat a tanárok is. Jeszenszky Sándor igazgató felsorolta a lehetséges okokat. Kérdések formájában, amelyek együttesen rejtik a választ. Túlterhelés? A szakközépiskola újabb túlterhelést jelent? Nincs sikerélményük emiatt a gyerekeknek, csökken az ambíciójuk? Nem eléggé hatékonyak az oktatási módszereink? Nem reális vagy nem egyenletes az osztályzás? Az életkori sajátosságokat nem veszi figyelembe a tananyag, sem a mennyiséget, sem a minőséget illetően? — A szakközépiskola hirtelen túl magas lépést állít a III. osztályban?

A két harmadikban a legtöbb ugyanis a bukások száma. A kollégium 10 bukottjából öt harmadikos. A kollégium egyik pedagógusa, Hajas Erzsébet ezt mondta: — Aki el akar érni valamit, az napi négy-öt órát tanul. Közepes képességű gyerek itt csak hatalmas erőfeszítéssel boldogul.

A KISZ-titkár monológja

A III/A két évig élosztály volt, a legjobb az iskolában. Most a bukásokban vezet.

Mózes Fabiola, az osztály KISZ-titkára azt mondja, a beírt jegyek alapján reálisak a bukások. De a beírt jegyek nem mindig reálisak.

— Hibás az osztály — mondja —, mert lazálás folyt a félévben. Az első két szakközépiskolai osztály túl könnyű volt, ez pedig most túl nehéz. Hozzászoktunk a könnyű eredményekhez. Hiába mondták az idén, hogy az új tárgyak, a politikai gazdaságtan, a tervezés és az általános statisztika nehezkes, nem hittük. Azután összesokasodott a tananyag.

— Az én átlagom négyes. Napi öt órát tanulok. Nem merek addig lefeküdni, amíg nem tudok mindent.

— Elsőben két óra biológiánk volt, másodikban két óra mezőgazdasági alapismeretek. Egyikre sincs tovább semmi szükségünk. Mi nem tanulunk mezőgazdasági alapismereteket. Viszont elosztva, másodikoktól tanulják a politikai gazdaságtant. Azt mondják, ezen azért változtattak, mert másodikban még nem vagyunk elég érettek rá. De kémiából egy év alatt kellett megtanulni ugyanabból a könyvből az összes képlettel azt, amit a technikumiaknak két év alatt.

— Fuldoklunk az időhiányban. Olvasni sincs időnk. De három évre terjesztették ki kettő helyett a fizikát. Pedig ez nekünk fölösleges. Legfeljebb majd a háztartásban veaszük hasznát. A világnézeti neveléshez sem kell. Nem attól lesz valaki materialista, hogy tudja Galilei példájától. Vagyis a neveléstől. És inkább irodalmi, történelmi hatásokról.

— Nagyon nehéz a matek is. Egészen nehéz, mint amit a gazdasági számtanban tanulunk. Ezt nem segíti, pe-

dig jobban erre van szükségünk.

Diákok és tanárok egymástól függetlenül mondták el véleményüket a témáról. Hogy ezek sok mindenben összehangzóak, az megint csak az iskolát dicséri.

Szakközépiskola és túlterhelés

— A szakközépiskolai matematikai oktatás nincs kellőképpen megoldva — mondta Horóczy Ferenc, a matematika tanára. — Gimnáziumi tankönyvből a gimnáziumi anyagot kell megtanítani kevesebb órászámban. A gazdasági számtant a gyakorlati órákon tanítjuk kiégésztésül. A III.-ban jelentősen épülne ez a matematika, de nincs a két tárgy összehangolva, és utasítás sincs az összehangolás módjára — a minisztérium egyszerűen elfeledkezett erről.

Szalay Imre, a korábbi élosztály, a mostani bukásrekorder III/A osztályfőnöke hetek, hónapok óta figyeli, elemzi osztály munkáját. Sokat törődik a gyerekeivel, szereti is őket, de nem elfogult.

— Hogy miért buktak ennyien? Van egy-két gyerek az osztályban, aki minden körülmények között bukott volna, bármilyen iskolában. Ezek egyszerűen nem tanulnak. Vannak néhányan, akiknek a képességeivel van baj, de göröcsösen ragaszkodnak az iskolához, mindenképpen végezni akarnak. Ezeknek a szakközépiskolai III. osztály a maga tényleges, és további csiszolással talán elkerülhető buktatóival — hiszen ez az első éve itt a reformnak — elviselhetetlenül nehéz volt. Vannak olyanok is, akik nem strapálják magukat. Beérték volna a jó kis kettesekkel, minimális tanulás árán. Ezek szó szerint belebuktak a számítgatásukba. A többség azonban rendesen dolgozik, akar. Valóban nehéz anyagokkal és sokkal kell megküzdzeniük.

— Végezetül: semmiképpen sem a gyerekek hibája, hogy egy osztályban az 50–60 százalék kettes vagy bukiik valamilyen tárgyból. Mint itt matematikából és fizikából. Ilyen esetben keresni kell a baj okát a tantervben, a tankönyvben, az oktatási módszerekben is. És az általános terhelésben.

A technikumi diákok negyedikben 14 tárgyat tanulnak. Nyolcból érettségiznek. A gimnazisták 12 tárgyat (könnyebbeket) tanulnak, négyből érettségiznek. A szakközépiskolások még nem tudják pontosan, hányból. Sokból, az biztos. Sajnos.

Nem hízó liba a diák, a tananyag sem kukorica, hogy tömhessék.

Csontos Magda

Fiatalok, figyelem!

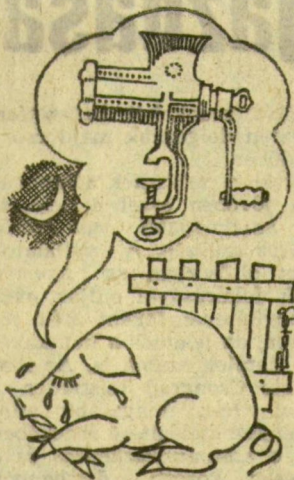
A Csongrád megyei Tejipari Vállalat 1969-es évre iparitanuló-szerződést köt

8 általános iskolát végzett fiú és leánytanulókkal. Jelenkezés az általános iskolák igazgatóinál, a Fodor József Elemiszeripari Szakmunkásképző Intézetnél, vagy a vállalat személyzeti vezetőjénél személyesen, vagy írásban. Szeged, Budapesti út 6.

A Tejipari Vállalat Vezetősége

xS. 450

Szörnyű álom

A delfin „páncélja”

A szovjet sarkkutató intézet szakemberei behatóan tanulmányozzák a sarki delfin, vagy ahogy északon nevezik, beluha felhámját (epidermiszt). Ennek az egy centiméter vastagságú kocsnyás rétegnek gyógyító tulajdonságai vannak, amiről már a pomorok (a Fehér- és a Barents-tenger szigeteinek és partjainak lakói) ősei is tudtak. A delfin felhámjából, és fűvekből olyan univerzális gyógyírt készítettek, amely megszabadította az embereket mindenféle betegségtől.

Az epidermisz gyógyhatásáról Mihail Szkorohodov szovjet író is szóltott egyik novellájában: „A sarki delfin a sarkkörön túl a lehető legmostohább viszonyok között él, átvészeli a sarki éjszakákat és semmiféle betegségben nem szenved.” A tiltakozás „páncél” felkeltette a gyógyszerészek és az orvosok érdeklődését, és ezért Murmanszkból delfin-epidermiszt juttattak el az ország különböző orvostudományi intézeteiba.

Válaszol az illetékes

A fürdőkezelőket felelősségre vonták

Január 4-én Fürdő gőz és víz nélkül címmel közzöltük több olvasónk levelét, amelyben szóvá tették, hogy a gőzfürdőben nem volt gőz és már 18 óra 10 perckor kiküldték őket a medencéből, illetve kifogásolták, hogy az újszegedi termál-fürdő medencéjébe csak délelőtt 10 órakor engedett vizet a kezelő.

Nagy Mihály, a vállalat műszaki vezetője értesítette szerkesztőségünket, hogy a cikkben foglaltak alapján elrendelt vizsgálat megállapítása szerint olvasóink panasza jogos volt mindegyik esetben. Intézkedtek, hogy hasonló rendellenesség ezután ne forduljon elő, ugyanakkor felelősségre vonták a mulasztókat.

Hypó és klórmész

Lapunkban tavaly, december 8-án cikket írtunk arról, hogy „Hol a Hypó és a klórmész?” Szegeden. A városi tanács kereskedelmi osztályától olyan információt kaptunk, hogy a Vegyipari Termelőeszköz Kereskedelmi Vállalat idézte elő késlekedésével a klórmész ideszállítását. Ez a vállalat viszont tiltakozott ez ellen. Steiner György igazgatóhelyettes és Illyés Zoltán főosztályvezető arról tájékoztattak bennünket leve- lükben, hogy a klórmész import áru, 100 kilogrammos hordós csomagokban kerül behozatalra, s ezután juttatják el az iparnak és a nagykereskedelemnek. Ebből az áruból eddig minden igényt kielégítettek, sőt készlettel is rendelkeznek.

Véleményük szerint is az Élelmiszer és Vegyikikket Csomagoló Vállalat közvetítő, csomagoló szerepe okozta, hogy egy időben Szegeden fennakadt volt a klórmésszel. Ezzel a tájékoztatással megegyező információt kaptunk Farsang Lászlóétól, a városi tanács kereskedelmi osztályának vezetőjétől is. 1968 utolsó negyedévében a nagykereske-

delmi vállalat igénye klórmészből 120 ezer csomag volt. A szállító ÉVCS vállalat kapacitásiánnyra hivatkozással viszont csak 93 ezer 400 csomagot igazolt vissza. Ebből a mennyiségből Szegedre 16 400 csomag került. Kimért klórmészből viszont a Csongrád-Bács megyei Vegyiáru Nagykereskedelmi Vállalat 13 ezer kilogrammot rendelt az utolsó negyedévben, amelyet le is szállítottak. Ebből a mennyiségből Szeged 5000 kilogrammot kapott.

Tény, hogy a múlt év utolsó negyedében Szegeden nem volt az üzletekben klórmész. Nem élt pótlendéssel a Csongrád-Bács megyei Élelmiszer és Vegyiáru Nagykereskedelmi Vállalat. Jelenleg a nagykereskedelmi vállalat raktárában kimért klórmészből megfelelő a készlet, mivel a Kecskemétre rendelt pótkeretből még decemberben Szegedre hoztak 3000 kilogrammot. Farsang Lászlóné arról tájékoztatót még, hogy ebből az árucikkből és Hypóból is kielégítő lesz az árukészlet a szegedi üzletekben ez év első negyedé- ben.

A rózsza tövisei

„Megszúrta” az üzér ujját a rózsatő

„Kertészektől rózsatöveket nem vásároltam fel, azokkal nem üzérkedtem” — jelentette ki annak idején szerkesztőségünknek küldött levelében Török László 28 éves, büntetett előéletű, Deszk, Felszabadulás utca 20. szám alatti lakos. Az ellen is tiltakozott, hogy ellene akkor büntető eljárás lett volna folyamatban, mint ahogy azt rendőrségi hírként közzöltük lapunk 1968. augusztus 6-i számában. A tény Török tiltakozása ellenére is tény maradt, azzal a megszorítással, hogy ügyét

akkor még nem adták át vádemelésre az ügyésznek. Az utolsó momentum ide- iglenes elmaradása miatt el- táltatott bennünket sajtó- perre a szegedi járásbíró- ság, amelynek döntése foly- tán lényegében még egyszer közzöltük a rendőrségi hírt, viszont Török ellen a nyo- mozás folytatódott. Ekkora finnyáskodás láttán lényeg- ben mi ellen is emelt kifo- gást? Azt nem vitatta, hogy büntetett előéletű. Üzérke- dés és társadalmi tulajdon elleni sikkasztás miatt ko- rábban ugyanis egy év tíz- hónapi szabadságvesztésre ítélték. Szorult helyzetét persze meg lehet érteni a saját szempontjából, hiszen ha rábizonyul a visszaeső- ként elkövetett üzérkedés, nem kerülheti el a vádlottak padját. Az eljáráson tehát mitsem változtatott, hogy a megjelenésekor az ügy- észségeen voltak-e ügyé- nek iratai, vagy azokat va- lamint visszatartották. Valójában ugyanis ez tör- tént.

A kákán is esemót keresés ez esetben nem vált be, és Török Lászlót csak a vád- lottak padjára idézték vizs- szeső üzérkedésért. Az ál- tala Orosházán vásárolt ró- zsatövekből 800 darabot Du- nántúlon értékesített, tö- venként 15 forintért. A ró- zsatő darabja neki csak 6 forintjába került. Nem is volt ez olyan rossz üzlet, mint ahogy az kitűnik az egyszerű szorzási művelet- ből. Csakhogy az ilyen üz- letkötésekre nagyon is oda- figyelnek a bűnüldöző szer- vek, mint ahogy ez esetben is ez történt. A bíróság az előbbi tényt a vádlott beis- saját szempontjából, hiszen kilenc tanú kihallgatása és az előző bűnügyi iratok alapján állapította meg és fogadta el valónak. Ezért Török Lászlót a szegedi já- rásbíró nem jogerősen 5 hónapi javító-nevelő mun- kára ítélté 20 százalékos bé- rcsökkentéssel és kötelezte a bűnügyi költségek megfize- tésére is.

Autósok, motorosok!

A kötelező gépjárműszavatossági biztosítás

1969. évi díja január hóban esedékes!

Felvilágosítás, befizetőlap, fiókjainknál január hó 20-tól január 31-ig reggel 7.45-től este 18 óráig

Állami Biztosító

HK. 28

